

för mer kapitalkrävande vägbyggnader, vilken närmare utvecklas i en annan motion, torde investeringarna i byggandet av riksvägar avsevärt kunna reduceras. Från landsbygdsbefolkningens synpunkt kan det inte tolereras att byggandet av länsvägar får stå tillbaka för riksvägarna, särskilt i betraktande av att statens järnvägar successivt lägger ner driften på de icke lönsamma bandelarna. Enligt riksdagsbeslut skall nedläggningen kompenseras av en motsvarande förbättring av vägnätet i berörda områden.

Den uteblivna ökningen i medelstilledningen är desto allvarligare som det torde bli svårt att återhämta denna under budgetåret 1967/68. Årets beslut kommer menligt att inverka på kommande års byggande, varför reduktionerna kommer att bli betydligt större än vad det nu är fråga om.

Vi anser sålunda att väginvesteringarna måste öka. Dock kräver det ansträngda statsfinansiella läget yttersta sparsamhet. Vi föreslår därför att anslaget till Byggande av vägar och broar räknas upp med 20 milj. kr. att fördelas med 16 milj. kr. till Byggande av riksvägar och 4 milj. kr. till Byggande av länsvägar.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte till Byggande av vägar och broar för budgetåret 1966/67 anvisa följande reservationsanslag, att avräknas mot automobilskattemedlen, nämligen till

a) Byggande av riksvägar	356 000 000 kr.
b) Byggande av länsvägar	218 000 000 kr.
c) Byggande av ödebygdsvägar	12 000 000 kr.
d) Byggande av storbroar	44 000 000 kr.

Stockholm den 26 januari 1966

Ragnar Sveningsson

Holge Ottosson

Nr 454

Av herr Wikberg, om höjt anslag till Bidrag till vatten- och avloppsanläggningar.

(Lika lydande med motion nr 543 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1966

Axel Wikberg